ti kraji ravno prijetni biti, ampak le njih prebivavcem so bili iz kakoršnega koli obzira dragi, ljubi.

Po kraji Ljube imenovanim so imele rečice Ljubje svoje imé. Na Verhniki ali v Nauportu je bilo v zgornjih Ljubah, pri Ljubljani ali v Amoni pa v spodnjih Ljubah, Od Ljub torej, zlasti od spodnjih Ljub, je Ljubljana imé dobila, kakor Poljana od „polje“, Košana od kositi; le da je v „Ljubljana“ zavolj *b* glasú ustnic *lj* pred končnico ana postavljen, kakor v Savljah, ki so od Save imé dobile.

Pa poreče kdo: Če je Ljubljana po kraji „Ljube“, ali po reki „Ljubja“ svoje imé dobila, zakaj je ne zgovarjamo Ljubljana, ampak Ljbljana ali Ljèbljana, zakaj opuščamo *u*? — Krajnci kakor tudi drugi Slovenci na pol zgovarjamo ali celò opuščamo *u*, kadarkoli ni perva slovka, i za njim kak dolg zlog pride. Tako pravimo ljbezen ali ljèbezen i Ljbénski verh (na Štajarskem, desiravno ima ti verh imé od Ljubnega, ki je blizo gornjega Grada). V prilogi „ljubenski“, na priliko, „ljúbenska skleda“ je pa *u* slišati zato, ker je za njim kratek zlog. Ravno tako na pol zgovarjamo ali celò opuščamo *u* v „Ljubelj“.

Imé Laibach ali Laybach i Laubach je iz imena Ljub narejeno. Ker je Ljubljana bila v spodnjih Ljubah ali *κατ'εξοχην* v Ljubah so Nemci to imé, to je, Ljubah namest imena Ljubljana izvolili, nasproti pa Verhniki pravijo Oberlaibach, to je v zgornjih Ljubah. (Dalje sledí.)

Novičar iz slovenskih krajev.

Iz Ljubljane. Gosp. dr. Janez Bučar, sedaj c. k. ministerski koncepist in drugi vrednik slovenskega deržavnega zakonika na Dunaji, je poterjen za cesarskega dohtarja ali advokata v Postojni; mesca svečana bo nek nastopil novo opravilstvo. Razpisanih je za Krajnsko še več cesarskih advokacij po deželi, ki jih dosihmal še ni bilo. — S somnjem, ki se je predvčeranjem končal, niso kramarji nič zadovoljni; le malo ljudí je prišlo na somenj, še manj pa kupcov. Goveje živine in kónj so veliko pripeljali, pa rêči moramo, da zraven nekterih lepih volov je bilo sila veliko tacih krav, kterih ni bilo druziga kot kost in koža in so bile majhne kot mačke. Kdor ne verjame, da se pri nas zraven druzih pogreškov v živinoreji vse premalo živinske kerme prideluje, naj pride gledat na somenj. Cena je bila srednja.

Novičar iz mnogih krajev.

Zastran podelitve rokodelskih in obertnijskih pravíc po ukazu 10. sept. leta 1848 je c. k. ministerstvo kupčijstva za vse dežele, razun Laškega, Ogerskega, Horvaškega, Slavonskega, Dalmatinskega, Erdeljskega in vojvodino Serbsko, sedaj sledeče ukazalo: 1) zastran tako imenovanih policijskih obertnijstev naj ostanejo postave od 10. sept. 1848 veljavne, toda s temni rečeno, da bi se ne smelo več tacih pravíc podeliti, marveč se ima na to gledati, da jih je toliko, kolikor se jih v vsakem kraju potrebuje; 2) pri tako imenovanih kupčijnih obertnijstvih naj se ne gleda na njih potrebo v kakem kraju, ampak na to: ali ima tisti, ki za tako pravico prosi, take lastnosti, da se mu zamore pravíca podeliti; dotične vradnije nimajo tedaj na potrebo kraja gledati ali na to, da bi se že obstoječim obertnikom škoda godila; samo to mora biti, da tak, kteremu se ima nova pravíca podeliti, je dostojno izučen in da ima potrebne pripomočke za živež; 3) pri tistih obertnijstvih, ki se prištevajo tako imenovanim prosto pripušenim opravilom, ni druzega treba, kakor naznaniti njih početek dotičnim vradnijam, ktere pa imajo oblast, pri tacih obertnijah, za ktere ni treba posebnih védnost ali dovelj premoženja, kakor na priliko, pri prodajanju živežev na drobno (branjevcem in branjevkam), njih preveliko število čez potrebo kraja prepovedati, ker bi se scer tacih barantačev preveč nabralo. — C. k. ministerstvo je določilo, da imajo dohodki od zemljišnih odškodovavnih in odkupivnih kapitalov začasno dohodkinega davka prosti biti. — C. k. ministerstvo nauka je sv. pismo in pervo slovnico in berilo v horvaškem jeziku izročilo v natis Dunajski založnici ljudsko-šolnih bukev, in njih vpeljanje v šole po Horvaškem in Slavonskem ukazalo. — Ob kratkem se smé pričakovati nov ukaz za štempljanje blagá, po kterim se ima kontrabantu v okom priti. — Z veseljem beremo v Teržaškem časniku, da so cesar dovolili, da smé tiskarnica teržaškega Lloyda si na Dunaji prodajavnico bukev in druzih umetnih izdelkov napraviti, ker je od te tiskarnice slavno znano, da trud pisateljev dostojno poplačuje, kar se ne more ravno od vsih Dunajskih bukvarjev rêči. — Rusovske božične praznike so praznovali letos na carovo povelje tudi spomin osvobodenja od Francoskega napada v letu 1812; menda ta slovesnost ni brez poména in ozira na sedanje Francosko. — V Parizu se ne govorí sedaj od nič druzega kot od poroke Napoleona, ki bo 30. t. m. Starašinstvo in postavodajavni zbor sta poklicana na 14. svečana. — Iz Černogore se bere v „Terž. čas.“ od 25. t. m. da je turška armada pod poveljnikam Osmana Pašata Skadarskega v nahii Berdski od Černogorcev zlo otepena bila. Tudi se poterdi novíca, da so vsi glavarji Kučinski na stran Černogorcev stopili maševati se nad turškimi vojaki, ki so se z njih ženami na somnji v Podgorici sila nespodobno obnašali; od kneza Černogorskega so prejeli za vojsko veliko smodnika. Vojvoda Jakob Vujatič je bil srečin s svojo armado zoper Turke. Dunajski časniki pišejo, da stric kneza Černogorskega, ki je še zmiraj na Dunaji, o svojem poslanstvu nič ne govorí, le to je nekterim Serbom, ki so mu rekli, da se je bati, da bi Turk Černogore ne premagal, naravnost zagotovil, da tega se ni nikomur bati, kdor Černogoro in Černogorce pozná. Terdnjavo Žabljak so le zato posedli, da so jo popolnoma razdjali in tako Turkom močno bran v nič djali; Černogorcem bi ne bila posest te terdnjave v noben dobiček. — Po dokončanih opravilih se bo Pero Petrović spet domú podal, tedaj ne bo šel v Petrograd, kakor se je govorilo. „Teržaški časnik“ pravi, če bi si Černogorci v ti vojski tudi ne več kot ene pedí zemlje čez svojo staro mejo pridobili, bojo vendar Turki te vojske za vedno večne čase pomnili in spoznali, da je zadnji čas nehati kristiane grozovito zatirovati.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani 22. januarja gold.	kr.	V Krajnji 17. januarja gold.	kr.
1 mernik pšenice domače	2	14	2	26
1 » » banaške	2	20	2	27
1 » turšice	1	40	1	52
1 » soršice	1	57	2	4
1 » rèži	1	50	1	58
1 » ječmena	1	30	—	—
1 » prosa	1	30	1	18
1 » ajde	1	30	1	34
1 » ovsa	—	54	—	45

V Krajnji: prešiči funt 11 kr., 10 kr. in po 9 kr. — Slanina (špeh) v bohih cent 28 gld. 27 gld. in 26 gld.

Natiskar in založnik *Jožef Blaznik v Ljubljani.*